

”مینی بچی - تم آپی سچی سچی پانشالا ۾ بڻی هو، یه ستسنگ پی هئ،

یهان تمهین ست باپ کا سنگ ملا هئ، جو پار لگا دیتا هئ“

پُرسن :- حساب کتاب کی کیل ۾ منشون کی سمجھه اؤر تمھاری سمجھه ۾ کوئسا اُنتر هئ؟
اُنتر :- منش سمجھتی هئ، یه جو دُک سُک کا کیل چلتا هئ، یه دُک سُک سپ پر ماتما هین
دیتی هئ اؤر تم بچی سمجھتی هو ک یه هرایک کی کرمون کی حساب کا کیل هئ، باپ
کسی کو پی دُک نهین دیتی، وه تو آتی هین هئ سُک کا راستا بتانی، بابا کھتی هئ، بچی،
مَن نین کسی کو پی دُکی نهین کیئا هئ، یه تمھاری کرمون کا قل هئ.

گیت :- اس باپ کی دنیا سین....

اومر شانتی . مینی مینی روحانی بچون نین گیت سنا، کسکو پُکارتی هئ؟ باپ کو، بابا
اُکر اس باپ کی کلھیگی دنیا سین ستیگی پُچ کی دنیا ۾ لی چلو، آپی جیو آتمائین سپ
کلھیگی هئ، اُنھون کی بُڌی اوپر جاتی هئ، باپ کھتی هئ مَن جو هون، جُسا هون، اُسا
کوئی نهین جانتی هئ، رشی مُنی آد پی کھتی هئ هر رچتا مالک اُرتات بیحد کی باپ اؤر
اُنکی بیحد کی رچنا کی آد مذیه اُنٹ کو نهین جانتی هئ، آتمائین جهان رھتی هئ وه هئ
برهر مهتو، جهان سوریہ چاند نهین هوتی هئ، نه مول وطن، نه سوکیر وطن ۾، باقی اس مانڊوی ۾
تو بجلیان آد سپ چاهیئی نان، تو اس مانڊوی کو بجلي ملتی هئ رات کو چاند ستاری، دِن ۾
سوریہ، یه هئ بتیان، اِن بتیون کی هوتی هوئی پی اُنڌیارا کھا جاتا هئ، رات کو تو قر پی بتی
جلانی پرتی هئ، ستیگ تریتا کو کھا جاتا هئ دِن اؤر پُجتي مارگ کو کھا جاتا هئ رات، یه
پی سمجھه کی بات هئ، نئین دنیا سو قر پُراٹی ضرور بنیگی، قر نئین هونگی تو پُراٹی دنیا کا
ضرور وناش هونگا، یه هئ بیحد کی دنیا، مکان پی کوئی بهت بڑی بڑی هوتی هئ راجائون آد
کی، یه هئ بیحد کا گھر، مانڊوا اُتوا اِستیج، اِنکو کرم کینتر پی کھا جاتا هئ، کرم تو
ضرور کرنا هوتا هئ، سپ منشون کی لیئی یه کرم کینتر هئ، سپکو کرم کرنا هین هئ، پارت
بجانا هین هئ، پارت هرایک آتما کو پھلی سین ملا هوئا هئ، تمھاری ۾ پی کوئی هئ جو اِن
باتون کو اُچی ریت سین سمجھه سکتی هئ، واسطو ۾ یه گیتا پانشالا هئ، پانشالا ۾ کپی بوڊی
آد پڑھتی هئ کیا؟ یهان تو بوڊی جوان آد سپ پڑھتی هئ، ویدون کی پانشالا نهین کھینگی،
وهان کوئی پی ایر آبجیکت هوتی نهین هئ، هر اِتنی وید شاستر آد پڑھتی هئ، اِن سین کیا
بنیگی وه جانتی نهین، کوئی پی جو ستسنگ هئ، ایر آبجیکت کُچ نهین هئ، اَب تو اُنکو
ستسنگ کھنی سین لجا آتی هئ، ست تو ایک باپ هین هئ، جسکا سنگ تاري... کُسنگ
بور... کُسنگ کلھیگی منش کا، ست کا سنگ تو ایک هین هئ، آپی تمکو وَنڊر لگتا هئ،
ساری سرشتی کی آد مذیه اُنٹ کا گبان کُسی باپ دیتی هئ، تمکو تو خوشی هونی چاهیئی،
تم سچی سچی پانشالا ۾ بڻی هو، باقی سپ هئ جوئی پانشالا ئین، اُن ستسنگون آد سین کُچ پی
بن کر نکلتی نهین، اِسکول کاليج آد سین قر پی کُچ بن کر نکلتی هئ کیونک پڑھتی هئ،
باقی کھان پی پڑھائی نهین هئ، ستسنگ کو پڑھائی نهین کھینگی، شاستر آد تو پڑه کر قر

دڪان کول بڻن تي هئ، پئسا ڪماتي هئ. گرنٽ ٿورا سيڪ ڪر، گُردوارا کول بڻن جاتي هئ. گُردواري پي ڪتني کولتي هئ. گُرو ڪا دُوار اَرڻات گهر ڪهينگي نان. ڦاٽڪ ڪُلتا هئ، وهان جاڪر شاستر آد پڙهتي هئ. تمهارا گُردوارا هئ مُڪتي اؤر جيون مُڪتي ڌام، ستڱرو دُوار. ستڱرو ڪا نام ڪيا هئ؟ اڪال مورت. ستڱرو ڪو اڪال مورت ڪهتي هئ، وه آڪر مڪتي جيون مڪتي ڪا دُوار کولتي هئ. اڪال مورت هئ نان. جسڪو ڪال پي ڪاءِ نهين سڪتا. آتما هئ هين بندي. اُنڪو ڪال ڪئسي ڪائينگا. وه آتما تو شرير چور يهه پاڳ جاتي هئ. منش سمجھتي ٿوريئي هئ ڪ اِيڪ پُراڻا شرير چور ڦر جاءِ دوسرا لينگي ڦر اُسڙ روني ڪي ڪيا دَرڪار هئ. يهه تهر جاتي هو ڊراما اَنادي بنا هوڻا هئ. هرايڪ ڪو ڀارت بجانا هين هئ. باپ نين سمجھايا هئ ستيگ ۾ هئ نشنوموها. موه جيت ڪي پي ڪهاڻي هئ نان. پنڊت لوگ سُناتي هئ، مائائين پي سُن سُن ڪر ڦر گرنٽ رڪ بڻن جاتي هئ سُناني ڪي ليئي. بهت منش جاڪر سُنتي هئ. اُنڪو ڪها جاتا هئ ڪن رس. ڊراما پلئن اَنوسار منش تو ڪهينگي همارا دوش ڪيا هئ. باپ ڪهتي هئ تهر همڪو بڻائي هو ڪ دڪ ڪي دنيا سين لي جائو. اَب مئن آيا هون تو ميرا سُننا چاهيئي نان. باپ بچون ڪو بڻن سمجھاتي هئ، اچي مت ملتي هئ تو وه ليني چاهيئي نان. تمهارا پي ڪوئي دوش نهين هئ. يهه پي ڊراما ٿا. رام راجي، راوڻ راجي ڪا ڪيل بنا هوڻا هئ. ڪيل ۾ ڪوئي هار جاتي هئ تو اُنڪا دوش ٿوريئي هئ. جيت اؤر هار هوتي هئ، اِسڙ لڙائي ڪي بات نهين. تمڪو بادشاهي ٿي. يهه پي آگي تمڪو معلوم هين نهين ٿا، اِي پي تهر سمجھتي هو جو سروسبل هئ، جسڪا نام بالا هئ. دهلي ۾ سڀ سين ناميگرامي سمجھاني والا ڪوئن هئ؟ تو جهت نام لينگي جڳديش ڪا. تمھاري ليئي مئگزين پي نڪالتي هئ. اُسڙ سڀ ڪچ آ جاتا هئ. اَنيڪ ڀرڪار ڪي پائنتس لکتي هئ، بَرچ موھن پي لکتي هئ. لکنا ڪوئي ماسي ڪا گهر ٿوريئي هئ. ضرور ويچار ساگر منٿن ڪرتي هئ، اچي سروس ڪرتي هئ. ڪتني لوگ پڙه ڪر خوش هوتي هئ. بچون ڪو پي رفرشمينٽ ملتي هئ. ڪوئي ڪوئي پردرشي ۾ بهت مائا مارتِي هئ، ڪوئي ڪوئي ڪرم ٻنڌن ۾ ڦسي هوئي هئ. اِس ليئي اِننا اُٺاءِ نهين سڪتي هئ. يهه پي ڪهينگي ڊراما، اَبلائون ڀر پي اَتياچار هوني ڪا ڊراما ۾ ڀارت هئ. اَنسا ڀارت ڪيون بجايا، يهه ڀرشن هين نهين اوڻتا. يهه تو اَنادي بنا بنيا ڊراما هئ. اُنڪو ڪچ ڪر ٿوريئي سڪتي هئ. ڪوئي ڪهتي هئ هر نين گُناه ڪيا ڪيئا جو اَنسا ڀارت رڪا هئ. اَب گُناه ڪي تو بات نهين. يهه تو ڀارت هئ. اَبلائين ڪوئي تو نِمت بنينگي. جن ڀر ستم هونگي. اَنسي تو ڦر سڀ ڪهينگي همڪو يهه ڀارت ڪيون؟ نهين، يهه بنا بنيا ڊراما هئ. پُرشون ڀر پي اَتياچار هوتي هئ. اِن باتون ۾ سھنڀيلتا ڪتني رڪني ڀرتي هئ. بهت سھنڀيلتا چاهيئي. مايا ڪي وگھن تو بهت ڀرينگي. وشو ڪي بادشاهي ليتي هو تو ڪچ محنت ڪرنا ڀري. ڊراما ۾ آڀڏائين، ڪِتپت آد ڪتني هئ. اَبلائون ڀر اَتياچار لکا هوڻا هئ. رت ڪي نديان پي بهينگي. ڪهان پي سيفتي نهين رھينگي. اِي پي تو صبح ڪو ڪلاس آد ۾ جاتي هو سينٽر ڀر. وه پي سميه آئينگا جو تهر ٻاهر نڪل پي نهين سڪينگي. دن ڀرت دن زمانا بگرتا جاتا هئ اؤر بگرتا هئ. دڪ ڪي دن بهت زور سين آئينگي. بيماري آد ۾ دڪ هوتا هئ تو ڦر پڳوان ڪو ياد ڪرتي، ڳڪارتي هئ. اِي پي تمڪو معلوم هئ باقي ٿوري دن هئ. ڦر هر اَپني شانتِي ڌام، سڪڌام ضرور جائينگي. دنيا ڪو تو يهه پي پَتا نهين هئ. اِي پي تهر بچي فيل ڪرتي هو نان. اِي پي باپ ڪو پوري ريت جان گئي

هٿ. وه سڀ تو سمجھتي هٿ ڀرماتما لنگ هٿ. شولنگ ڪي پوجا پي ڪرتي هٿ. تر شو ڪي مندر ۾ جاتي ٿي، ڪپي يه خيال ڪيئا ڪ شو لنگ ڪيا چيز هٿ؟ ضرور يه جڙ هٿ تو چئنن پي هونگا! يه تب ڪيا هٿ؟ پڳوان تورچتا هٿ اوڀر ۾. اُنڪي نشاني هٿ صرف پوجا ڪي لپتي. پوجيه هونگي تو ڦر يه چيزين نهين هونگي. شو ڪاشي ڪي مندر ۾ جاتي هٿ، ڪسڪو پتا ٿوريئي هٿ پڳوان نراڪار هٿ. هر پي اُنڪي بچي هٿ. باپ ڪي بچي هوڪر ڦر هر دڪي ڪيون هٿ؟ ويچار ڪرني ڪي بات هٿ نان. آتما ڪهتي هٿ هر ڀرماتما ڪي سنتان هٿ ڦر هر دڪي ڪيون هٿ؟ باپ تو هٿ هين سڪ ديني والا. ٻلائي پي هٿ هي پڳوان، هماري دڪ مٿائو. وه ڪئسي مٿائي؟ دڪ سڪ يه تو اُپني ڪرمون ڪا حساب هٿ. منش سمجھتي هٿ سڪ ڪا عيوضا سڪ، دڪ ڪا عيوضا دڪ ڀرماتما هين ديتي هٿ. اُن ڀر رک ديتي هٿ، باپ ڪهتي هٿ مٿن ڪپي دڪ نهين ديتا هون. مٿن تو آڏا ڪلڀ ڪي لپتي سڪ ديڪر جاتا هون. يه ڦر سڪ اوڙ دڪ ڪا ڪيل هٿ. صرف سڪ ڪا هين ڪيل هوتا ڦر تو يه پڳتي آڏ ڪڇ نه هو، پڳوان سين ملني ڪي لپتي هين يه پڳتي آڏ سڀ ڪرتي هٿ نان. اَب باپ بٽ سارا سماچار سُناتي هٿ. باپ ڪهتي هٿ تر بچي ڪتني پاڳيشالي هو. اُن رشي مٺيون آڏ ڪا ڪتتا نام هٿ. تر هو راج رشي، وه هٿ هٿ يوگ رشي. رشي آرڻات پوٽر. تر سورڳ ڪي راجا بنتي هو تو پوٽر ضرور بننا پري. ستيگ تريتا ۾ جنڪا راجيه ٿا اُنڪا هين ڦر هونگا. باقي سڀ پيچي آئينگي. تر اُپي ڪهتي هو هر شريمت ڀر اُپنا راجيه استاپن ڪر رهي هٿ. پُراڻي دنيا ڪا وناش هوني ۾ پي سميه تو لڳينگا نان. ستيگ آنا هٿ، ڪلهيگ جانا هٿ.

ڪتني بڙي دنيا هٿ. ايڪ ايڪ شهر منشون سين ڪتتا پرا هونگا هٿ. دنوان آدمي دنيا ڪا چڪر لڳاتي هٿ. ڀرنتو يهان ساري دنيا ڪو تو ڪوئي دڪ نه سڪي. هان ستيگ ۾ دڪ سڪتي هٿ. ڪيونڪ ستيگ ۾ هٿ هين ايڪ راجيه، اِتنِي ٿوري راجائين هونگي، يهان تو دڪو ڪتني بڙي دنيا هٿ. اِتنِي بڙي دنيا ڪا چڪر ڪوئن لڳائي. وهان تمڪو سمندر ۾ جاني ڪا نهين هٿ. وهان سيلان، برما آڏ هونگي؟ نهين، ڪڇ پي نهين. يه ڪراچي نهين هونگي. تر سڀ ميني نديون ڪي ڪناري ڀر رهتي هو. ڪيتي باڙي آڏ سڀ هوتي هٿ، سرشتي تو بڙي هٿ. منش بهت ٿوري رهتي هٿ ڦر پيچي ورڌي هوتي هٿ. ڦر وهان جاڪر اُپنا راجيه استاپن ڪيئا. ڌيري ڌيري هپ ڪرتي گئي. اُپنا راجيه استاپن ڪر ديتا. اُپي تو سڀڪو چورنا ڀرتا هٿ. ايڪ ڀارت هين هٿ، جس نين ڪسي ڪا پي راجيه چينا نهين هٿ. ڪيونڪ ڀارت اصل ۾ آهنسڪ هٿ نان. ساري دنيا ڪا ڀارت مالڪ ٿا اوڙ سڀي پيچي آئي هٿ جو ٽڪري ٽڪري لپتي گئي هٿ. تر نين ڪوئي ڪو هپ نهين ڪيئا هٿ، انگريزون نين هپ ڪر ليئا هٿ. تر ڀارتواسيون ڪو تو باپ وشو ڪا مالڪ بناتي هٿ. تر ڪهان گئي ٿوريئي هو. تر بچون ڪي ٻڌي ۾ يه ساري باتين هٿ. ٻوڏي ماتائين تو اِتنا سڀ سمجھ نه سڪي. باپ ڪهتي هٿ اُچا هٿ جو تر ڪڇ پي پڙهي نهين هو. پڙها هونگا سڀ ٻڌي سين نڪالنا ڀرتا هٿ، ايڪ بات صرف ڌارڻ ڪرني هٿ. ميني بچي باپ ڪو ياد ڪرو. تر ڪهتي پي ٿي نان بابا آپ آئينگي تو هر واري جائينگي، قربان جائينگي. تمهين ڦر هماري ڦر قربان جانا هٿ. لين دين هوتي هٿ نان. شادي ڪي ٿائيم استري پُرش ايڪ دو ڪي هات ۾ نمڪ ديتي هٿ. باپ ڪو پي ڪهتي هٿ، هر پُراڻا سڀ ڪڇ آپڪو ديتي هٿ. مرنا تو هٿ، يه سڀ ختم هونا هٿ. آپ همڪو ڦر نئين دنيا ۾ دينا. باپ آتي هين هٿ سڀڪو لي جاني. ڪال هٿ نان. سنڌ ۾ ڪهتي

تي يهه ڪوئسا ڪال هئ ڪو سڀڪو پڄا ڪر لي جاتي هئ، تهر بچي تو خوش هوتي هو. باپ آتي هين هئ لي جاني. هر تو خوشي سين اپني گهر جائينگي. سهن پي ڪرنا پرتا هئ. اچي اچي بڙي بڙي گهر ڪي مائين مارين کاتي هئ. تهر سچي ڪمائي ڪرتي هو. منش ٿوريئي جانتِي هئ، وه هئ هين ڪلهيگي شوڊر سمپر دايه. تهر هو سنگر ڀڳي، پُرشوتر بن رهي هو. جانتِي هو پهلي نمبر ۾ پُرشوتر يهه لڪشمي نارائڻ هئ نان. ڦر ڊگري ڪم هوتي جائينگي نان. اوپر سين نيچي آتي رهينگي. ڦر آهستي آهستي گرتي رهينگي. اس سميه سڀ گر چڪي هئ. جهاز پُراڻا هو چڪا هئ. تناسز ڳيا هئ. اب ڦر استاپنا هوتي هئ. فائونڊيشن لڳتا هئ نان. قلم ڪتنا چوٽا هئا هئ ڦر ان سين ڪتنا بڙا جهاز ٻڌ جاتا هئ. يهه پي جهاز هئ، ستيگ ۾ بهت چوٽا جهاز هئا هئ. اب ڪتنا بڙا جهاز هئ. ورائتي ڦول ڪتني هئ، منش سرشتي ڪي. ايڪ هين جهاز ۾ ڪتني ورائتي هئ. انيڪ ورائتي ڌرمون ڪا جهاز هئ منشون ڪا. ايڪ صورت نه ملي دوسري سين. بنا بنايا ڊراما هئ نان. ايڪ جئسا ڀارت ڪوئي ڪا هو نهين سکتا. انڪو ڪها جاتا هئ قدرتي بنا بنايا بيحد ڪا ڊراما. انهر پي بناوت بهت هئ. جو چيز ريئل هوتي هئ وه ختم پي هوتي هئ. ڦر پانچ هزار ورش ڪي باد ريئلتي ۾ آئينگي. چتر آڊ پي ڪوئي ريئل بني هوتي ٿوريئي هئ. برهما ڪي پي شڪل ڦر پانچ هزار ورش ڪي باد تهر ديڪينگي. اس ڊراما ڪي راز ڪو سمجهني ۾ ٻڌي بڙي وشال چاهيئي. اؤر ڪچ نه سمجهو صرف ايڪ بات ٻڌي ۾ رڪو ايڪ شو بابا دوسرا نه ڪوئي. يهه آتما نين ڪها بابا، هر آپڪو هين ياد ڪرينگي. يهه تو سهج هئ نان. ڪرم ڪرتي رهو اؤر ٻڌي سين ياد ڪرتي رهو. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڏمار ننگه. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) سهنشيلا ڪا گڻ ڌارڻ ڪر مايا ڪي وگهنون ۾ پاس هونا هئ. انيڪ آڀڊائين آئينگي، اتياچار هونگي ائسي سميه پر سهن ڪرتي باپ ڪي ياد ۾ رهنا هئ، سچي ڪمائي ڪرتي هئ.
- (2) وشال ٻڌي بن اس بني بنائي ڊراما ڪو اچي ريت سمجهنا هئ، يهه قدرتي ڊراما بنا هوئا هئ اس ليئي پرشن اون نهين سکتا. باپ جو اچي مت ديتي هئ، اس پر چلتي رهنا هئ.

وردان - وشيشا روپي سنجيوني ٻوٽي دواران مڙچت ڪو سرجيت ڪرتي والي

وشيش آتما پو

هرايڪ آتما ڪو انڪي وشيشا ڪي سمرتِي روپي سنجيوني ٻوٽي ڪلاڻو تو وه مڙچت سين سرجيت هو جائينگي. وشيشاڻون ڪي سوروپ ڪا دريڻ اُسڪي سامني رڪو. دوسرون ڪو سمرتِي دلاني سين آپ وشيش آتما بن هين جائينگي. اُگر آپ ڪسي ڪو ڪمزوري سَنائينگي تو وه چپائينگي، ٿال دينگي آپ وشيشا سَنائو تو سير هين اپني ڪمزوري سپشت انيو ڪرينگي. اس سنجيوني ٻوٽي سين مڙچت ڪو سرجيت ڪر اڙتي چلو اؤر اڙاتي چلو.

سلوگن - نام، مان، شان و سادونون ڪا سنڪلپ ۾ پي تياڳ هين مهان تياڳ هئ.